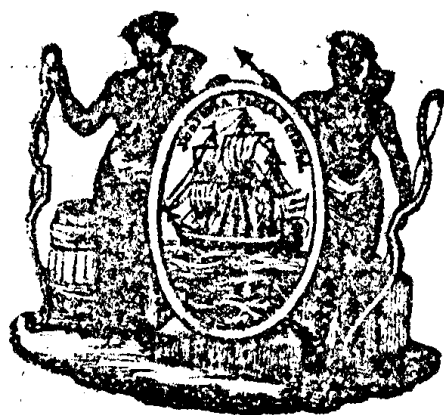

DINGSDAG, DEN

7den MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Mei 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 27sten April II., No. 677 | 574, is, vermits het overlijden van den Heer J. L. SCHMIDTMEYER, Burger Kapitein der divisie boven Cottica en Perica, in deszelfs plaats benoemd, de Eerste Luitenant in gemelde divisie, J. CAPELL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Mei 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 30sten April II., No. 711 | 604, is aan den Heer A. W. WHITE, Tweede Luitenant in de Divisie beneden Cottica, op deszelfs verzoek, eervol ontslag verleend; zoo mede eervol ontslag aan den Eersten Adjutant Onder-Officier J. F. WERGES, met den rang van Vaandrig; en voorts tot Tweede Luitenant benoemd, de Vaandrig J. A. SERQUET, terwijl als Vaandrig weder is ingevallen, de Ond-Vaandrig der Divisie Saramacca, W. HUMPHREYS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Mei 1839.

(19275) Abou SALOMON DE LA PARRA, zich bij rekest aan den Gouverneur Generaal heeft *ad interim* geadresseerd, met verzoek om den alodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land, ter grootte, van Vijf Honderd akkers gelegen in de divisie Saramacca, in de nabijheid der Tawajarte kreek en loopende achter en langs de concessie aan Plantaadje Onverwacht verleend.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren, beter recht te hebben dan genoemden SALOMON DE LA PARRA, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen veertien dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaa het voorschreven rekest met de bijlagen ter visie ligt; zulende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal *ad interim* zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Mei 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 2den dezer, No. 721 | 614, is tot Adjunct van den Luitenant van Politie, provisioneel aangesteld, A. LITWACK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Maart 1839.

Fransche Berigten.

PARIS, 2 Maart.

Als zeker wordt gemeld dat het Mexikaansche gouvernement een honderdtal kaperbrieven heeft afgegeven. De minister van koophandel, Martin du Nord, heeft, onder dagteekening van den 11den, een brief aan de kamer van koophandel te Havre geschreven, waarin hij kennis geeft, door eene depeche van den franschen vlootvoogd op de Mexikaansche kust, vernomen te hebben, dat het Mexikaansche gouvernement kaperschepen tegen de fransche koopvaardij-schepen uitrustte, dat het fransch gouvernement de noodige maatregelen zou nemen om de handelsmarine te beschermen; en dat er, zoo noodig, konvooijen zouden worden georganiseerd voor de vaartuigen naar Amerika bestemd, door gewapende schepen begeleid wordende. Het bericht van het gevaar waaraan de handel dien ten gevolge kan blootgesteld staan, geeft de oppositie nieuwe stof, om het ministerie over verkeerd beleid in de zaken van Mexiko aan te vallen.

Volgens berigten uit Mexiko over Nieuw Orleans, tot den 8sten Januarij, begon de federalistische partij er meer en meer de overhand te krijgen en dacht men weldra van eene omkeering in het bestuur te Mexico te hooren. Santa-Anna was op vijf a zes uren afstands van Vera Cruz gestorven; op dien afstand bevond zich ook een klein getal troepen, de andere te Xalapa, zelfs waren er naar Mexiko afgetrokken, om zich, zoo men zeide, te laten omkoopen door degenen die de bovenhand zouden krijgen. — De handel van Tampico en de andere noordelijke havens was vrij levendig, de blokada bestond daar slechts in naam.

— Men verzekert, dat de generaal Jacqueminot sedert eenige dagen in de hoofdstad terug gekomen is, alhoewel door de ministeriele bladen daarvan geen gewag gemaakt is. Gisteren zou hij bij eene vereeniging van kiezers van het 2de arrondissement der hoofdstad, door het comité der 221 opgeroepen, voorgezeten hebben. De verkiezingscomités zijn thans in volle werking; door geheel Frankrijk heen worden circulaires, zoogenaamde geloofsblijdenissen, dagbladen enz. rondgezonden; de laatste zijn met allerlei brieven en aanbevelingen van de leden van deze of gene partij gevuld. Men beklagt de kiezers over al hetgeen zij te lezen hebben, om met kennis van zaken van hun recht gebruik te maken; menigeen moet door al het tegenstrijdige, dat hij onder de ooggen krijgt, slechts te meer verward worden.

— Het Journal des Débats haalt heden, onder het hoofd: »Volkomen regtvaardiging van den Heer Thiers aan den Heer Molé gegeven» de volgende zinneden aan, uit een discours door den eerstgenoemden den 29sten November 1832 uitgesproken; »Het zij mij vergund, mij te verwonderen, dat dezelfde lieden, die zich beklagden hebben, dat Frankrijk

besluiteloos was en zich niet met waardigheid gedroeg, dat het zich in eindeloze onderhandelingen liet wikkelen, zich thans komen beklagen, dat men die onderhandelingen tot een einde heeft willen brengen en de traktaten doen uitvoeren. Frankrijk heeft reeds een besluit genomen dat men geprezen heeft; namelijk, toen het gezegd heeft dat België niet door een Pruisisch leger zou overheerd worden. Iedereen heeft den edelen moed door Frankrijk op dien dag betoond, toegejuicht. Men moest nog een ander bewijs geven van kloek besluit, men moest zeggen: »De traktaten zijn geteekend, zij zullen ten uitvoer gelegd worden.» (De onderhaalde woorden zijn die welke door het Journal des Débats zijn onderschapt.)

— Uit Bayonne schrijft men van den 11den Februarij: Na langer dan gedurende twee maanden elkander geobserveerd te hebben beginnen de beide strijdvoerende partijen er aan te denken, wat zij in het aanstaande voorjaar zullen kunnen ondernemen. De karlisten rusten eene expeditie uit, waarvan men het doel niet kent; zij hebben een begin gemaakt met sedert eenige dagen onderscheiden verkenningen te doen. Zoo heeft eene kompagnie karlisten van Lesara, een post der constituenelen op een pistoolschootstand van Fontarabie overvallen en verscheidene personen als gijzelaars medegenomen. De constitutionele troepen van de omgelegen plaatsen, zooals Fontarabie en Irun, hadden niets in het werk gesteld, om de karlisten te achterhalen. Sedert die gebeurtenis was de gemeenschap tusschen Bayonne en St. Sebastiaan wederom gestremd.

Sedert den 7den was het door den minister Alaix bevolen onderzoek omtrent de expeditie van Munagori begonnen.

Don Carlos zou den 9den met zijne echtgenoot Azcoitia verlaten en naar Bergara gaan, om van daar zich vervolgens naar Estella te begeven.

Frankrijk.

Tijdens het bestuur van koning Karel X van Frankrijk, meende het Gouvernement gerechtigd te zijn, om de ambtenaren die niet voor het leven aangesteld waren, te mogen afzetten, wanneer deze, als leden van het Parlement, in gevoelen verschilden met de regering. Daarvan werd bij den opstand tegen den koning een voorname grief gemaakt; en breed werd de zoogenaamde schennis der staatkundige vrijheid uitgemeten, omdat het toen te pas kwam, daarmede de menigte in onrust te houden of in het harnas te jagen. Het duurde niet lang, of kort na de glorieuse dagen van 1830, vaardigde dezelfde graaf de Montalivet, die toenmaals ook in het bestuur was, eene circulaire uit, waarbij aan de rijks-ambtenaren de verplichting werd onder het oog gebracht, om, door het in de hand werken van aan het bestuur strijdig voorkomende handelingen, de algemeene werking van het staatsbestuur niet te dwarsboomen; en men kwam er openlijk voor uit, dat geen bestuur mogelijk was, indien zij, die het vertrouwen van dat bestuur genoten, in plaats van in den geest des bestuurs te handelen, zich juist onledig hielden om het vertrouwen met ondank te beloonen, en hetzelve te bemoeielijken. Ook in ons land heb-

den tijdens de dagen van spanning die de uitbarsting des opstands vooraf gingen, maatregelen van de zijde der regering plaats gevonden, die getuigden dat ook het Nederlandsch bestuur in dat zelfde beginsel deelde, en zich het regt toekende, om het gegeven vertrouwen aan afzetbare ambtenaren te ontnemen, wanneer deze zich vijandig aan het bestuur toonden; maar de uitoefening van dat regt is zeer zeldzaam geweest. Langen tijd is er geene spraak meer geweest van dat regt, dat niet dan door partijgeest kon betwist worden aan het bestuur, want het schijnt dat zonder tot dergelijke uitersten over te gaan, het bewind in Frankrijk zich heeft weten te handhaven; edoch deze dagen weergalmt de lucht in dat land wederom van allerlei aantijgingen en klagten; en de opsomming der grieven geschiedt wederom met eene hartstogtelijkheid eveneens als of er anderwerf eene omverwerping van den troon te duchten ware, of althans een oproer stond uit te barsten. Ditmaal is de het circulaire door den minister van justitie en eeredienst, Bartho. uitgevaardigd aan 's konings Procureur Generaal in de Provinciën; en het verdient wel aandacht; hoe de minister zich uitdrukt: de regering laat elks staatkundige overtuiging vrij, maar hij vermeent, dat de ambtenaren moeten doordeongen zijn van den pligt, uit hunne betrekking ontstaande; namelijk: dat zij, door onderling strijd te voeren, door tegenstrijdige gevoelens, niet den wettigen en betamelijken invloed vernietigen, welken het hoog bestuur uitoefenen moet in het belang der instellingen en der constitutionele monarchie. Schreeuwe hier vrij de oppositie uit al hare magt, dat het bestuur zich meer schuldig aan *coups d'état* maakt dan voormaals *Villèle* of *de Polignac*, en verguize men eene leer die men vroeger heeft in toepassing gebracht, omdat het in werking brengen van dien anders zelf uitgeoefenden maatregel nu de krachten der partijen, of wil men, der coalitie neutraliseert; in die woorden der circulaire hervinden wij die zelfde beginselen van orde en handhaving der wet, die het bestuur regt heeft toe te passen, maar die zij, voorzigtig handelende, niet dan bij uitersten in praktijk moet brengen. Want hoe billijk de maatregel zijn moge, hoe streng regtvaardig dus ook, het ligt in den aard der zaak dat men menigwerf het algemeen belang uit het oog verliest, bij het gevoel van meewarigheid voor bijzonder belang, terwijl een zoodanige dikwerf grooter vijand wordt, en meer gevaarlijk voor den voor den staat, na eene afzetting dan voor dien tijd. Maar wij hervinden in die circulaire gaarne de drie navolgende punten: vooreerst de cordate erkenning, dat het bestuur het zich als een regt toekent, de ambtenaren, die het vijandig zijn te ontslaan, en dat het daarvoor openlijk uitkomt; die erkenning door een fransch bestuur na 1830 gedaan en in 1839 herhaald, wederlegt dus met ronde woorden de ijdelheid van dien grief, dien men zelfs ook aan ons bestuur in Nederland heeft willen aantijgen. Die woorden getuigen dus voor de waarheid van het beginsel: zonder toegedane ambtenaren is geene regering mogelijk. Ten andere treft het hier, dat niet verlangd wordt dat de ambtenaar zijne stem aan de regering verkoopt of geeft, maar dat hij de maatregelen en den wettigen invloed van het bestuur niet dwarsdrijft of verlamt, om op eene betamelijke en eerlijke wijze eenen noodzakelijken en wenschelijken invloed uit te oefenen. Eindelijk, de erkenning, dat de staatvorm in Frankrijk geene vereeniging is van drie onderscheidene van elkaar geheel onafhankelijke, niet elkander in de hand werkende straatmagten, met een ominent hoofd, dat men Koning noemt, en waarvoor de doctrinaire partij het charter zou willen doen doorgaan; maar het koningschap, door een charter getemperd: en hieva vinden wij eene openlijke hulde van meer met de Europeesche zeden en denkwijze overeenkomstige staatsbegrippen. eene toenadering tot de te onbepaald verworpen beginselen; eene verklaring van staatsvorm, waardoor Frankrijk zich verzoent met het monarchaal Europa, en niet langer zich verblinden laat door de voorspiegeling van onbruikbare staatkundige theorieën.

Mengelingen.

HOEVEEL DE ZEVENJARIGE OORLOG AAN MENSCHEN EN GELD GEROST HEEFT.

Dit wordt door Frederik den Grooten in zijne schriften opgegeven. Van de Pruisen sneuvelden 180,000 krijgslieden in zestien groote veldslagen en belegeringen enz. Door de Russen kwamen buitendien nog 30,000 menschen om't leven. De Russen verloren 120,000 menschen in 4 voornamste veldslagen en door de lange marschen. Den Oostenrijkers kostte de oorlog 140,000 menschen. De Franschen schatteden hun verlies op 200,000 menschen: de Engelschen het hunne en dat van hunne bondgenooten op 160,000 menschen. Het Rijkseleger verloor 7,500 en het Zweedsche 28,000 menschen. Elk jaar verslond alzoo ver over de 100,000 menschen, zonder die welke door oorlogspeset en zorgen, angst en kommer in de steden en dorpen stierven. Merkwaardig echter de verzekering van Frederik II, dat hem den oorlog slechts 125 millioen gekost heeft; hetgeen jaarlijks 17—18 millioen uitmaakt, eene som, waarvan tegenwoordig het Pruisische leger niet kan onderhouden worden; was hierbij misschien niet gerekend al hetgeen hem de vijandelijke landen in natura en aan contributien hebben opgebracht? want zijne bestrijders wisten zich na den oorlog nauwelijks uit hunne schulden te redden, terwijl hij nog volle kassen bezat en ongeveer 7 millioen tot ondersteuning aan de overheerde provincien van zijn land konde uitbetalen.

VOOR DE LIEFHEBBERS VAN DE JAGT.

In het jaar 1758, hield Keizer Frans I op de landgoederen van den vorst van Colorado in Bohemen eene groote jagtpartij, die 18 dagen duurde. Het getal der jagers bedroeg 23, onder welke 3 dames. Er werd in het geheel 47,050 stuks wild geveeld, waaronder 19 heren, 77 reeën, 10 vossen, 18,242 hazen, 19,345 patrijzen, 9499 fazanten, 111 leeuw- rikken, 354 kwartels, enz. De Keizer had 9789 schoten gedaan, de Princes Charlotte van Lotharingen, zijne zuster, 9010. In het geheel waren er 116,209 schoten gevallen. Men hield van alles aantekening.

Advertentiën.

(19314) De Exploictour bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 10den Mei 1839, des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Gerechtshof publiek bij Executie verkoopen:

^{17/95} Aandeelen in de PLANTAADJE ANNA'SZORG, gelegen aan het gedolven kanaal van de Warapper Kreek, ter rechterhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen Barbados en Moed en Kommer; aankomende E. F. VAN OMMEREN Wed. J. C. MULLER.

^{1/4} Aandeel in de opgemelde PLANTAADJE ANNA'SZORG, gelegen als voren; aankomende den Boedel van wijlen MARIA ANNA LOUISA THOMAS Wed. Mr HENRY ZACHARIA COUDERC, de welke voor een vierde gedeelte is geweest mede Erfgename van ANNA MARIA GODFROIJ geb. THOMAS.

^{3/20} Aandeelen in de PLANTAADJE BREDA, gelegen aan het gedolven kanaal van Taperipa, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen Crommelingsgift en Vackertshoop; aankomende de Erven van SPALL.

Liggende de Inventarissen van verkoop, ten Kantore van den ondergeteekende ter visie.

Paramaribo, den 6 Mei 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploictour.

(19304) Het heeft den Almogenden behaagd, op den 20sten April II., tot zich te roepen, onze zeer geliefde Moeder MARIANNA JEANNETTE BOON, Weduwe V. VAN HALM Jz., in den ouderdom van circa 50 jaren.

Streckende deze tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 3 Mei 1839.

R. H. VAN HALM.

P. J. VAN HALM.

E. C. BRAAM,

Geb. VAN HALM.

J. F. PRINGLE,

Geb. VAN HALM.

A. M. G. VAN HALM.

(19301) Van de Plantaadje Bergerac, worden bij publieke inschrijving, te Koop aangeboden, mits het hoogste bod wordt goedgekeurd:

plus minus 2000 @ Heele } KOFFIJ.
» » 200 » Gebr. }

De Kooper zal betalen f1 voor ieder ledige Koffijzak.

Zullende de Inschrijvings-biljetten worden aangenomen tot Maandag den 13den dezer, des morgens 10 ure, ten kantore van den eerst ondergeteekende, alwaar inmiddels de monsters te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 6 Mei 1839.

A. KENNEDIJ qq.

H. J. BLANCHE qq.

(20030) De ondergeteekende zal op den 7den dezer, des morgens om 9 uur, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen:

De NALATENSCHAP van nu wijlen den Heer Hs. SOLLANDER, bestaande in: MEUBELAIRE GOEDEREN, alsmede een Mulat genaamd FRANS, zijnde een Timmerman.

Benevens 32 p. HOUT, liggende achter op het Erf van den Heer Jk DE VRIES, aan de Saramaccastraat; alsook 3/4m. BOLLETAIE CINCELS, op het erf van den ondergeteekende.

Paramaribo, den 7 Mei 1839.

CHs. VALLEE qq.

(19298) De ondergeteekende vertrekt.

Paramaribo, den 6 Mei 1839.

D. H. OHLMEIJER

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch gezinkt Schooner Kofschip *Antonia*, Kapt. Evert Speelman. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewyk Anthone*, Kapt. Benk Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijnsen.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Clasna Adriana*, Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij J. D. J. van Bommel. — Sluit 10 Mei.

Het Tweedeks Barkschip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 10 Mei.

Het Tweedeks Driemast Galjoetschip *Anna en Maria*, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijnsen en Scheffer. — Sluit 15 Mei.

Het Tweedeks Barkschip *de Harmonie*, Kapt. J. H. Henning. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 10 Mei.

Tor Drukkerij van FUCHS & CAMPS.